

Avgust Arminij Leban.

Gotovo se še spominjate, ljubi otroci, Avgust Lebanovega imena; in kaj bi se ga ne, saj vam je odlični skladatelj priobčil toliko lepih napevov v „Vrtci,“ da jih morete biti resnično veseli. *) In tudi v „Šopku mičnih napevov“ najdete Lebanovo ime med skladatelji ondu ponatisnenih pesni. Kako ljubka je njegova „Pastirska,“ „Na goro;“ kako radi te pesence po-jete! In glejte, tega možá, ki je goreče ljubil slovenski svoj narod in nežno slovensko mladino, tega možá, ki nam je Slovencem toliko lepih pesene uglasbil, tega možá ni več med nami: vzela nam ga je neusmiljena smrt dné 30. maja meseca v cvetji njegove dôbe, — bil je rajnki le nekaj čez 31 let star! —

Avgust Leban se je rodil v Kanalu na Goriškem 5. septembra 1847 l. Že v svojej zgodnej mladosti je kazal nenavadno bistro glavico ter je imel izvanredno veselje do glasbe. Ko je bil dovršil ljudsko šolo v Kanalu, poslali so ga starši v Gorico, kjer je vstopil v latinske šole. Že v ljudskeji šoli je bil Avgust zmirom najodličnejši učenec in tako je bil tudi v prvej latinskeji šoli prvi; a po ostalih gimnazijskih razredih je bil vselej drugi odličnik. V malem semenišči, kamor je bil vstopil, dovršivši drugo latinsko šolo, našel je lepo priložnost, da se je izvežbal v glasbi. A tudi drugih poučnih in znanstvenih knjig je mnogo bral ter se tako vedno bolj in bolj izobraževal. Dovršivši 1867. l. gimnazijo, vstopil je na učiteljsiše v Gorici, katero je v enem letu dognal ter potem učitelj služboval v Sovodnjah pri Gorici, a pozneje nekaj časa v Ajdovščini. Decembra meseca 1872. l. poklicalo je naučno ministerstvo nadarjenega mladega Avgusta za učitelja na c. kr. vadnico v Gorico, in to na isto mesto, kjer je poprej njegov oče Valentin služboval, katerega je slavno ministerstvo vpokojilo, poklonivši mu zlati križec za njegove šolske zasluge.

Avgust Leban je bil povsod zeló priljubljen in obče spoštovan mož; posebno je goreče ljubil svoje starše in brate. Poleg te lepe lastnosti je imel tudi to, da je bil iskren in značajan narodnjak. Z besedo in v dejanji je delal za svoj mili slovenski narod ter je v nemal v poduk izročeno mu mladino za vse dobro in koristno. Posebno rad se je učil tudi starih in novejših jezikov; a čez vse mu je bila vendar glasba, s katero se je bával do zadnjega dne svojega življenja. Zapustil je mnogo lepih muzikalij, ki so vredne, da se spravijo v posebnej zbirki na svetlo.

A vam, otroci, bodi rajnki Avgust Leban v izgled poštenega rodoljuba in pridnega, delavnega človeka. Hranite mu blag spomin!

Gradimir.

*) Glej „Vrtce“ od 1875. l. Tu se nahajajo trije Lebanovi napevi: Ločitev; Na goro; Pastirska pesen. In v „Vrtcu“ od 1876. l. najdemo štiri, namreč: Molitev; Šolska pesen; Zjutraj in Solnce vse oživlja, med katerimi je „Molitev“ gotovo jedna najlepših. — Za letošnji tečaj nam je rajnki gosp. skladatelj brž po novem letu poslal zares prelepo skladbo pod naslovom: „Zvonček.“ Žal nam je, da s tem prelepim napevom do zdaj še nismo mogli na svetlo. Pisal nam je rajnki ob kratkem, naj bi to pesenco priobčili v „Vrtcu,“ ker je lehka in času primerna. Kdo bi si bil takrat mislil, da je to zadnja pesenka, ki jo pošlje „Vrtčevemu uredništvu!“ — Kakor hitro nam bodo materijalne okoliščnosti dopustile, prinesemo ta prelepi napev v „Vrtcu“ kot prilogo.

Uredništvo.